

**Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)**

**Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu**

**Broj predmeta: KV. 5/05**

**Optužnica: KTRZ br. 17/04 od 12. avgusta 2005.**

**Glavni pretres: 28.09.2007.**

**Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava**

### **Saslušanje svedokinje dr. Ljubice Vasiljević**

Svedok je kao lekar radila u hitnoj pomoći u Domu zdravlja u Zvorniku od polovine maja 1992. Ne zna datum, ali je bilo leto 1992. godine, kada ju je pozvao direktor Doma zdravlja, dr. Lazarević ili dr- Kandić, i rekao joj da ide u zgradu *Novog izvora* da ukaže pomoć nekim zatvoreniciama. Rekao joj je da pođe kolima, da povede sestru, da ponese lek protiv trovanja krvi, posudu sa strelisnim materijalmo (zavoj, gaze, flasteri i drugo).

U Novom izvoru zatekla je puno zatvorenika, bilo je dosta povređenih. Svima je ukazala pomoć na licu emsta. Nikoga nisu prevezli u bolnicu. Zna da su zatvorencii bili Muslimani. Dolazila je dav, tri puta da pregleda zatvorenike. Jednom je sa njom bila dr. Nataša Lugovski. Ne može da se seti imena medicinskih sestara.

Za sve vreme rada u hitnoj pomoći, kod 99 odsto pacijenata, radilo se o prostrelinim ranama. Bolnica nije imala patologa pa su lekari obavljali samo spoljašnji pregled leševa. Ako je pacijent sa sobom imao dokumentaciju, onda su upisavali njegove lične, a ako nije označavali su ga sa NN. Svedokinja ne zna kako je obavljana dalja identifikacija NN leševa.

Svedokinja je čula da su u junu 1992. Srbi iselili Muslimane iz Šepka i Kozluka. Nije čula za iseljavanje iz Diviča. Zna gde se nalazi poljoprivredno dobro *Ekonomija* i zna da su tu bili zatvoreni Muslimani. Ništa više ne zna. Čula je za Čelopek i zna da su u Domu kulture ili zatvoreni Muslimani. Čula je da je neki *Repić* ušao i napravio kaos, pobio zatvorenike ali detelje ne zna jer se plašila da se raspituje. Zna da je optuženi Branko Grujić bio predsednik opštine ali ga nikaad nije upoznala. Čula je za optuženog Branka Popovića ali ga nikada nije upoznala.

**Komentar:**

Svedokinja je uglavnom odgovorala da ne zna, da se ne seća, da ima amneziju u odnosu na događaje u ratu, da se pašila da pita i da je sve to zbog toga što joj je u to vreme umrlo dete.